

Montilla

MANUEL CUYÀS

EL PUNT, 27 de novembre de 2008

Fa dos anys que observem Montilla. Tants com fa que és president de la Generalitat, efemèride esdevinguda aquesta setmana. Al principi, tan inexpressiu, era una incògnita. Encara ho és. Diu més coses, parla millor, s'ha bellugat pel país, ha donat mans, ha demostrat fermesa i n'anuncia molta més però encara és una incògnita. Pujol, amb tota la seva complexitat, quedava dibuixat amb quatre traços. Maragall, també. Montilla necessita un retrat d'estudi. Diu la seva dona que quan s'enfada arriba a fer por. Ell ho nega. Per si de cas, ens quedem amb l'apreciació de la dona.

Quan jo anava a col·legi tenia un professor del qual Montilla és la viva estampa. La mateixa pell com de cera, els mateixos cabells caient a banda i banda, l'estatura escassa, els peus que no toquen a terra, les mànigues massa llargues, aquest somriure esforçat de dents petites. No forçat: esforçat, treballat, dosificat. El primer dia de classe ens vam pensar que el podríem fer objecte de mofes i que la barrila estaria assegurada. Ni mofes ni barrila, per por que, si s'enfadava, fos terrible. Hi havia professors més simpàtics, més lliberals, més d'escola activa. Ens hi vam divertir molt més, però al moment de fer balanç vam haver de concloure que havíem tret més profit pedagògic de l'altre. Amb Montilla a la tarima, a Carod i Saura se'ls ha acabat l'hora del pati de Maragall. De tant en tant li posen un petard sota la taula però només ells riuen la gràcia.

CiU reincideix a criticar el president de la Generalitat amb les mateixes armes videogràfiques que va fer servir per desprestigiar Maragall i la seva obra de govern. Si aquelles imatges de film de terror no van fer favor a la federació, aquestes li poden ser catastròfiques. Dos anys després, em sembla que el votant de CiU i el país en general són més propers a la seriositat i laboriositat de l'exalcalde de Cornellà que als capricis d'un fill de *casa bien* de Sant Gervasi. CiU, ERC i ICV, si volen ser partits de profit, han d'estudiar millor la incògnita Montilla.